

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΧΡΟΝΙΑ Η . (Έξάμηνο Β')

ΑΘΗΝΑ, 10 ΤΟΥ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1910

ΑΡΙΘΜΟΣ 408

Ένας λαός υψώνεται ἅμα δείξῃ πῶς δὲ φοβᾶται τὴν ἀλήθεια. — ΨΥΧΑΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΘΗΝΙΩΤΗΣ. Ἀθηنيώτικα γράμματα.

Μ. ΑΝΑΤΟΛΙΤΗΣ. Ἡ ἀνήλες καρδιά (κατὰ τὴ γαλλικὴν τῆς Cecilia Vellini).

ΓΕΩΡΓ. Ἀμυργιανὸς γραφὴς: «Γιὰ τὴν πατρίδα».

EUGENE CLEMENT. Ὁ Βικέλας καὶ τὸ ἔργο του.

ΧΑΡΗΣ ΕΠΑΧΤΙΤΗΣ. Τοῦ χωριοῦ: Ὁ Ἀφορευμένος.

ΔΗΜΟΣ ΝΗΣΙΩΤΗΣ. Ἔργα καὶ ἡμέραι: Στὸ θέατρο.

Ο ΝΟΥΜΑΣ. Καὶ τὴν πράξιν.

ΛΑΕΞ. ΠΑΛΑΝ. Ὁ Ἐμπορὸς τῆς Βενετίας τοῦ Σεπτήρου (συνέχεια).

Σ. ΣΚΙΝΗΣ. Γιατί ἡ Ποίηση εἶνε αἰώνια (τέλος).

ΤΟΥΡΚΟΜΕΡΙΤΗΣ. Ἀνοιχτὸ γράμμα πρὸς «Τανίν».

ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΖΟΠΟΛΑΟΣ. Σ' ἕνα δέντρο — Στὸ ἴδιον δέντρο.

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ—ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΜΑΣ — ΒΑΡΒΑΡΟΠΑΖΑΡΟ — ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ—ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ.

ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΠΡΑΞΗ

Καλοὶ ὅλοι τοὺς οἱ νέοι Ὑπουργοί, διαλεχτοί, ἕνας κ' ἕνας. Τὸ «πρῶτο σοβαρὸ Ὑπουργεῖο» τὸ εἶπανε τὸ Ὑπουργεῖο τοῦ Βενιζέλου. Καὶ τέτιο ἐλπίζουμε καὶ ν' ἀποδειχτεῖ. Ὑπουργεῖο ἐπιβολῆς, ὕπουργεῖο ξελασπωμοῦ, ὕπουργεῖο ξαναγέννησης. Ἡ κοινὴ γνώμη τέτιο τὸ ἐλπίζει καὶ τέτιο τὸ θέλει. Καὶ τὸ νέο Ὑπουργεῖο ἔχει ὑποχρέωση, παίρνοντας τέτια βαρὶὰ ἐδύτην πάνου του, νὰ μὴ βγάλει ψεύτρα τὴν κοινὴν γνώμη.

Λιβάνια δὲ θὰ κάψουμε στὸν ἀρχηγό του. Οὔτε μᾶς ἀρέσουν, οὔτε τοῦ ἀρέσουν τὰ λιβανίσματα. Ἰσαμε τώρα, ὅ,τι γράψαμε γι' αὐτόνε, τὸ γράψαμε γιὰ τὴν σιγήν πάνου του πολλὰ καὶ μεγάλας ἐλπίδες. Τώρα θὰ σωπάσουμε. Τώρα θὰ καρτερούμε νὰν τὸν δοῦμε καὶ στὴν πράξιν. Τώρα θὰ καρτερούμε νὰ δοῦμε ἂν οἱ ἄσαρκες ἐλπίδες θ' ἀρχινήσουνε νὰ σαρκώνονται σὲ πράματα ἢ στὴν πράξιν μὴ μὴ θὰ σιγοσβένουνε. Γιατὶ ὁ ἀγώνας του εἶναι μέγας, εἶναι τεράστιος. Δὲν πρόκειται νὰ δημιουργήσῃ μοναχά, πρόκειται καὶ νὰ ξεριζώσει. ἔχει τόσα σάπια δέντρα ἢ πολιτικὴ μας λαγκαδιά. Ὑψώνεται σὲ βουνά ἢ κοπριά σιτὸς συγκαιρίτικους σταύλους τοῦ Αὐγείου. Ὅπου νὰ γυρίσεις κοπριά καὶ σαπίλα. Καὶ χρειάζεται βραχιόνια καὶ θέληση Ἡρακλῆ αὐτὴ ἢ δουλιὰ.

Ἡ Κοινὴ γνώμη, τὸ ἔθνος ἀλάκαιο, Ἡρακλῆ τὸν φαντάστηκε καὶ Ἡρακλῆ καρτερεῖ νὰν τὸν δεῖ καὶ στὴν πράξιν.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΑΝΟΙΧΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΗΝ «ΤΑΝΙΝ»,

Ἀπὸ κάτι ἄρθρα ποὺ μᾶς σερεῖρισε πάλε, ἀφορμὴ ἀπὸ μιὰ θεατρικὴ παράσταση στὴν Πόλη, ποὺ κάποια θεατρίνα φοροῦσε κυανόλευκα καὶ τρώμαξε ὁ ἀρθρογράφος σου, ἀπὸ τὰ ἄρθρα ἐκεῖνα ποὺ οἱ δικοὶ μας εἶχανε τὴν καλωσύνη νὰ τὰ ὀνομάσουνε «δριμύτατα», ἐνῶ ἔπρεπε νὰ τὰ ὀνομάσουνε «δειλότατα», εἶναι θεοφάνερο πῶς μᾶς φοβάσαι, κ' ἐσὺ κ' οἱ δικοὶ σου, κ' ἔχετε πολὺ δίκιο νὰ μᾶς φοβάστε.

ἔχετε δίκιο νὰ μᾶς φοβάστε, γιατί ζητᾶτε νὰ μᾶς καταχωνιάστε μὲ πονηριὰ καὶ μ' ἀνάντρα μέσα, πρᾶμα ποὺ δὲν κατορθώσανε νὰ κάμουνε μὲ συνηθισμένα βάρβαρα μέσα μήτε οἱ Γόθοι, μήτε οἱ Ἀραβες, μήτ' ἐσεῖς ποὺ τόσα χρόνια τὸ πασιζέτε.

ἔχετε δίκιο νὰ μᾶς φοβάστε, γιατί ἄλλα ὅπλα ἀπὸ τὴ βία καὶ ἀπὸ τὴν πονηριὰ δὲν ἔχετε, ποὺ εἶναι καὶ τὰ δυὸ ἀσιατικὰ ὅπλα, καὶ δὲ φτάνουνε ὡς τὴν καρδιά Εὐρωπαϊκοῦ ἔθνους, ὅσο καὶ ἂν τὸ πληγώνουνε.

ἔχετε δίκιο νὰ μᾶς φοβάστε, γιατί βρίσκετε πῶς ἀπὸ τέτοια δὲν παίρνουμε, καὶ πῶς κάθε φορὰ ποὺ μᾶς βασανίζετε μὲ καινούρια τερτίπια σας, μᾶς ἀφίνετε δυνατότερους, παράδειγμα οἱ Ἀρχηγοί μας, ποὺ τοὺς φυλακίσετε μαζί μὲ κοινούς κακούργους, καὶ ὅμως σήμερα τοὺς βλέπετε πρὸ ἀγέρωχους, πρὸ ἀποφασισμένους.

ἔχετε δίκιο νὰ μᾶς φοβάστε, γιατί μήτε στὴν ἀπανωσιὰ δὲν τὸν ἔχει ἡ ψυχὴ σας τὸν πολιτισμὸ ποὺ τὸν ἔχετε βαλμένο σὰ σαρίκι, καὶ θαρρεῖτε πῶς θὰ γελάστε τὸν κόσμον μὲ τερτούφιες σὰν ἐκεῖνη ποὺ εἶπατε τότες ποὺ φυλακίζετε τοὺς Ἀρχηγούς μας, πῶς τοὺς βάζετε δηλαδὴ μὲ κακούργους ἐπειδὴ τώρα εἶναι «ἰσότης».

ἔχετε δίκιο νὰ μᾶς φοβάστε, κ' ἐμᾶς καὶ τοὺς ἀδελφούς μας τοὺς «Ἑλλαδικούς», ποὺ γυρεύετε μὲ σοφίσματα νὰ τοὺς βγάξετε ἄλλο ἔθνος, γιατί εἴμαστε ὅλοι μας ριζωμένοι μέσα στὸ εἶναι σας, σὲς κρατοῦμε ἐκεῖ ποὺ θαρρεῖτε πῶς μᾶς κρατᾶτε, καὶ δὲν μπορεῖτε μήτε νὰ μᾶς ξελοθερφέτε μήτε νὰ μᾶς ξετινάξετε, καὶ θέλοντας μὴ θέλοντας θάναγκαστῇτε μιὰ μέρα νάρνηθῇτε τὸ βαρβαρισμὸ σας καὶ νὰ γίνετε εἰκιοι, καὶ νὰ μᾶς ἀφήστε νὰ ζοῦμε κατὰ τὸν προορισμὸ μας ἀπείραγοι, καὶ αὐτὸ γιὰ καλὸ σας, ποὺ δὲν τὸ βλέπετε τώρα.

ΤΟΥΡΚΟΜΕΡΙΤΗΣ